

EBria. Lanæ amethystinæ. Color ī lanis amethystinis dictus ē a colore lapidis amethi-
sti. Amethystus autē a particula priuatiua: & methistis quod significat ebrius dicitur:
ex ratione nominis iocantur: cum sint ebriatæ purpura laconica: quærunt quare amethisti-
næ dicantur: quasi non ebriæ: sed ut diximus appellationem sortitæ sunt a lapide non a no-
minis deriuatione. **T**inctæ: purpura tyria. Tyriæ amethystæ dicebantur: & ita puto oportere
scribi lemma lanæ tyriamethystinæ. **L**ana sobria: id est amethystina.

Velleribus: Lanæ albæ can-
dore certabant Plinio &
Varrone ita distinguuntibus:
ut apulicam omnibus ante fer-
rent: secundam palmam darēt
lanæ: quæ græci pecoris in Ita-
lia dicebatur: tertiam milesiæ.

Martialis hoc disticho alium
seruat palmæ ordinem. **P**ar-
ma: oppidum galliæ cisalpinæ.

Tertia ouis: tertia palma lana
rum. **A**lthinum: non procul
a Taruisio erat: nobile oppidū

Mos: Lanæ tyriæ: Purpura
tyria cæteris antefere-
batur: quamuis laconia suum
etiam locum uendicaret. Glori-
antur igitur lanæ tyriæ se ī la-
conia quoque ubi purpura est
habitas fuisse preciosi muneris
quod argute dicunt: dum aiūt
se a Paride donatas fuisse Hele-
næ: & purpuram Lædæ: hoc ē
purpuram laconicam fuisse de-
teriorē. Pastor: Paris. Amicæ:
Helenæ. **D**eterior: nobis.

Non: Lanæ polentina. po-
lentina oppidum ad alpes:

quod & potentia dicebatur nigris lanis ferax: Nigrique ferax polentia uilli. In Hispania
esse polentiam scribunt Plinius & Strabo: unde & lanæ mituntur & calices fictiles: quæ
admodum ex eadem prouincia saguntini & astei. Duplici igitur munere laudatur nunc
polentia lanis scilicet & calicibus. **P**ullo uellere: lana nigra.

Lana. Idem indicat lana polentina se uestibus seruilibus aptam esse: his præsertim ser-
uis: qui deformes sunt. **T**ristia: fusca. **T**onlis ministris: deformibus. **M**en-
sa: officium mensæ.

Oppressæ. Tomentum leuconicum. **T**omentum farcimen erat culcitrarum ex qua
uis re. **T**omentum autem leuconicum erat farcimen ex pilis & lana panno dento
sa a leuconia regione. **T**omentum a reuo quod est incido: nam quid in farcimen in-
ciditur: tomentum est. **C**adurci galliæ populi in tomentis culcitrarum ex suo lino pal-
mam obtinebant. **W**arro sagum: aut tomentū in culcitra solitum iculcari scribit. **F**ascia
ut auctor est Porphyrio lecti sustinebantur: & Cicero defert ad coniectorem quendam
somniaisse se ouum pendere ex fascia lecti sui cubicularis. **C**um igitur lectus erat plenus
pluma ob tenitatem facile opprimebatur ad fasciam usque. **T**omentum igitur leuconi-
cum meliorem potest præstare usum: quando ita lectum implet: ut fascia non sentiatur.
Rasa: id est detonsa. **S**agis leuconicis: ex sagis detonsa.

Lanæ amethystinæ.

Ebria sidoniæ cum sim de sanguine conchæ:
Non uideo quare sobria lana uocer.

Lanæ albæ.

Velleribus primis apulia: parma secundis
Nobilis: althinum tertia laudat ouis.

Lanæ tyriæ.

Nos lacedæmonia pastor donauit amicæ:
Deterior lædæ purpura matris erat.

Lanæ polentina.

Non tantum pullo lugentes uellere lanas:
Sed solet & calices hæc dare terra suos.

Idem.

Lana quidem tristis: sed tonlis apta ministris:
Quales non primo de grege mensa uocat.

Tomentum lingonicum lenco:

Oppressæ nimium uicina est fascia pluma.
Vellera lingonicis accipe rasa sagis.

Tomentū. Tomenitūm circēse erat e stramine grossiore: qđ legebatur in palude circēsi: nā circēsi olī paludē habebat. atiqtas ī lectis stramēto utebatur: auctōrs sūt Varro & Pli. sed iualecēte luxu ad tomentū leuconicū puentū est: cū rātū pauperes stramento uterēt. Cōscifa: nā arundines palustres ad farcimē concidunt: unde & ipsæ tomentū sunt. Pli. de arundinibus: Aut enim pro pluma strata caupanarum replet: Aut ubi linosiore callo indurat: & cætera. Pro leuconico: non enim potest leuconicum emere.

Tomentum Circense.

Tomentum conscifa palus circense uocatur:
Hæc pro linconico stramina pauper emit.

Pluma.

Lassus amycea poteris requiescere pluma:
Interior cygni quam tibi lana dedit.

Fœnum.

Fraudata tumeat facilis tibi culcitra pluma:
Non uenit ad duros pallida cura toros.

Tintinabulum.

Redde pilam: sonat æs thermarū: ludere pergis:
Virginē uis sola lotus abire domum.

Discus.

Splendida cum uolitent spartani pondera disci.
Este procul pueri: sit semel ille nocens.

Cythara.

Reddidit euridicen uati: sed perdidit ipse:
Dum sibi non credit: nec patienter amat.

Idem

De pompeiano saepe est electa teatro.
Quæ duxit syluas detinuitque feras.

Plectra.

Feruida ne trito tibi pollice pulsula surgat:

siquidem lauari uolet. Redde pilam. i. depone pilam. supra: Si nescis rustice redde pilam.

Aes: tintinabulum. **S**ola uirgine: solis aquis uirginis siquidem pergis ludere.

Splendida. Discus ludus quo pueri græce in gymnasio exercebantur: numeratus inter quinque exercitationes. iactabatur autem massa plumbea alutæ iuncta: in qua referenda & periculum erat: & apparebat ars: ut Pindari interpret docet: hoc genere ludi. Hiacynthus a Phœbo est necatus. **D**isci spartani: laconici. **V**olitant: iactantur. **S**emel nocens: satis sit qđ semel interfecerit Hiacynthum sparthanum.

Reddidit. Cythara inuenta ab Orpheo Eurydicem uxorem ab inferis impetrauit: sed data lege ne respiceret sequentem: amoris impatiens respiciendo eam amisit. **S**i bi ipsi: non fidebat sibi.

De pompeiano. Idem in pompeiano teatro Orpheus recitatus est repræsentatis syluis & feris: quæ sono allicerentur. supra extat de hoc epigramma.

Feruida. Plectrū instrū quo fides plectunt hoc ē pcutiūt Pūsula ut alii codices habēt. Pulsula cytharæ fides ē: quæ ex imo acutiore sonū reddit. hæc facile frangit si percutitur digito: cū & digitus ipse teratur utrūque incōmodum uitat si adhibetur plectrum.

Lassus. Pluma cygni tantis delitiis lectū implet: ut nō alia uti dicat. Vēus hæc mollissima ē presertim quæ sup̄ emineti b^o pennis subest. Interior lana. i. interior pluma cygni quæ lana uidetur. Pluma amyclæa. i. pluma cygni amyclæi: nā cygni assiduo epitheto amyclæi dicuntur. Papi. Amyclæos ad fræna citauit olores.

Fraudata. Fœnū. Et fœno p̄ tomentō utebatur pauperiores: qđ hac una re lætari possunt qđ nulla ambitionis cura torquet ex hoc fœnū se anteponit plumæ: quando getē præbet sine ulla cura. Tumeat tibi: impleatur a te. Fraudata pluma: exclusa pluma. Pallida: quæ facit homines pallidos. Duros toros. i. fœno repletos.

Redde. Tintinabulū instrūmētū erat quo e gymnasio lauaturi reuocabant ad thermas paulo post claudendas. monet igitur qui in gymnasio est: ut si lauari uult sonante tintinabulo pperet: nā paulo post nō erit lauandi locus: clausis termis: oportebitque lauari aq̄ frigida

Garrula: resonantia calefacta percussione. Si uis legere pustula intellige pustula nasci i digito: si fide pulsas sine plectro. caluniator pulsula nusquam reperiri contendit: accipe bone uir altera sententia si prior non placet: nam ea de causa utraque diximus: ut si minus altera placeret: probares altera: pulsula legi posse & distinctio ratio & atque codicis scriptura suadet. nam pulsula illa in imo fides dicit: quoniam maxime pulsas praeter ceteras. Ita codices atque habet. & quum Mart. alia finxerit uerba: hoc quoque potuit deriuare: sed id non laboro magnope: Nam quum utraque dixerim sententia: alteram & ego non ignorauit: & tu probare debuisti.

Inducenda: Trochus ferrum rotundum est instar rotae: quod terrae infixum pilas ligneas admittit: uertitur dum tangit. cantus ferre significat quo rotae uinciunt: auctor est Fabius Quint. Trochus itaque pueris potest esse ludus: gradioribus cantus ad usum rotae uincienda: nam in cantu uertitur. alii cantus. i. armoniam dixerunt: quod placet.

Rota est trochus. i. dadas. **C**antus: alludit ad illud ferrum rotae uincienda. **A**nnulus: trochus. **G**arrulus: resonans. **V**agatur: stetit. **T**urba obuia: hominum.

Hocilli Signum uictoriae. Signa fictilia in saturnalibus mittebant ueteri instituto: siue ut in monumetis est epicardi auctore Macro. quoniam Hercules ex ponte sublitio hominum simulacra pro numero sociorum amissorum deiecit: ut nudi in patria uerberentur: siue quae pelagi eadem simulacra instituerit pro hominibus: qui olim Saturno mactabantur: redigentes crudele sacrum ad mitiorem ritum: cum reliqua munera dentur sorte: signum inquit uictoriae germanico extra sorte dandum est: cum totiens populo romano uictoria peperit hoc signum uictoriae.

Decies: pro numero litterarum. **G**ermanici. i. decem cyathos in hilaritate: satis supra. **G**loria. Lemma brutopedion. i. Bruti pugio: nam Brutus ille qui in philippicis occubuit puerum amando ei cognomen dedit: quem Apollodorus cognomine insanus aeneum fecit: ut scribit Plinius. nunc idem est fictilis. **S**igilli: statuae. **O**bscura: incognita.

Ad te. Satronytius: sauros graece latine significat lacertam. nyto significat uulnere. **S**atronytius igitur erat puer aere expressus obseruans lacertam obrepentem: ut uulneret. **C**orinthius. i. ex aere corinthio fabricatus. **C**upit perire: uidet uelle mori.

Electit. Hiacynthus puer pinctus moribundus ex uulnere disci.

Masculus. Hermaphroditus marmoreus. **F**ontem: salmacidis. **U**trunque: feminam & uirum. **P**atris: Mercurii. **M**artis: Veneris.

Cur. Danae picta corrupta auro a Ioue. **S**i laeda: quae erat pulchrior dedit gratis sine precio: cur accepit Danae premium a te. quod non debuit

Exornent docilem garrula plectra lyram.

Trochus.

Inducenda rota est: das nobis utile munus:

Iste trochus pueris: at mihi cantus erit.

Idem.

Garrulus in laxo cur annulus orbe uagatur:

Cedat ut argutis obuia turba trochis.

Signum uictoriae.

Hoc illi sine sorte datur: cui nomina rhenus:

Vera dedit decies adde falerna puer.

Sigillum Bruti.

Gloria tam parui non est obscura sigillis:

Istius pueri brutus amator erat.

Saurocton Corinthius.

Ad te reptanti puer insidiosae lacertae:

Parce cupit digitis illa perire tuis.

Hiacynthus in tabula pictus.

Flectit ab inuiso morientia lumina disco:

Oebalius phoebe culpa: dolorque puer.

Hermaphroditus marmoreus.

Masculus intrauit: fontemque remersit utrunque:

Pars est una patris: caetera matris habet.

Dana Picta.

Cur a te premium danae regnator olimpi

Accepit: gratis si tibi laeda dedit?

Svm. Persona germani. Signum erat captiui germani fictile. **B**ataui populi qui incolunt rhenum domiti a Domitiano. **L**usus: lasciui ingeni figuli: qui ludens me ita effinxit. **P**ater: Domi. **T**imet: nam bataui hostes fuerant Domi.

Elidit. Hercules corinthius. i. ex ære corinthio expressus in cunis necat angues ex historia fabulosa: inde poeta ludit disticho. **R**espicit: non auertit uultum. **H**ydra: quæ ab adulto fuit domita. **I**am: quum uideret id a puero fieri.

Persona germanica.

Sum figuli lusus rufi persona bataui

Quæ tu derides: hæc timet ora pater:

Hercules Corinthius.

Elidit geminos infans: nec respicit angues.

Iam poterat teneras hydra timere manus.

Hercules Fictilis.

Sum fragilis: sed tu moneo ne sperne sigillum:

Non pudet alciden nomen habere meum.

Minerua Argentea.

Dic mihi uirgo ferox cum sit tibi cassis & hasta:

Quare non habeas egida: cæsar habet.

Europa picta.

Mutari melius tauro pater optime diuum:

Tunc poteras: iocum cum tibi uacca fuit.

Leander Marmoreus.

Clamabat tumidis audax leander in undis:

Mergite me fluctus: cum rediturus ero:

Sigillum Giberti fictile.

Ebrius hæc fecit terris puto môstra prometheus:

Saturnalio lusit & ipsa luto.

Homer. Vatrachomyomachia.

Perlege mæonio cantatas carmine ranas:

Et frontem nugis soluere disce meis.

Svm. Hercules fictilis Tu

rius a fragellis accitus a

Tarqnio rege iouis effigiẽ ficti

le fecit i capitolio & Hercule fi

ctile m: qui ppetuo cognomine

dict' e Hercules fictilis. hoc i

giẽ signũ Herculis q nũc mitti

tur cũ fictile sit hoc gloriat' q

Hercules habeat suũ cognom

qd dicat' i urbe Hercu. fictilis.

Sigillũ: paruũ signum. **M**eu

nomen appellari fictilem.

Dic mihi. Palladis clype' quẽ

ægide appellabãt imagibus

Domit. additus e. ide Palladis

imagies sine ægide formabãt.

hoc at erat fãiliaritatis indicũ:

cũ numie qd ipator præcipue

coluit: mittit' nunc imago Mi

neruæ argentea. Cæsar habet:

respõdet Pallas. datã autẽ ægi

dẽ Domitiano supra indicauit

Mart. Accipe belligeræ crudũ

toraca Mineruæ.

Huari. Hãc iuppiter taur'

traiecit i cretã. argute iqt

poeta tũ oportuisse iouẽ mu

tari in tauz: cũ loquã amabat

uersa e in boue: sefellisset enim

custodem & iniisset bouem.

Clamabat: Nota fabula in

freto festiaco: cum ad He

ro puellam nataret merfus est: quæ mors ob eam causam ei fuit acerba: quod ate optatũ

puellæ amplexum moreretur. **A**udax: qui se commisit aquis natatu.

Ebrius. Sigillũ Giberti fictile in saturnalib' dabat. giberi: hoc e gibbosi signũ. nã Clelip

p' fuluo giber & toto aspectu foed' a gegaia fabricatus e ex ære: uide defluxit mos: ut

talis hois forma in saturnalib' fingere. Prometheus prim' fuit q fictile signũ fecit. **H**æc

môstra: hominem gibbosũ. **L**usit: lasciuit. Luto: signo fictili in saturnalibus mittere do.

Perlege. Homeri Vatrachomyomachia ex trib' uerbis cõpositũ: uatrachos significat

ranã: myos muris: machi pugna: opus e Homeri ita inscriptũ de murũ & ranarũ pu

gna. Cõtendũt tamẽ multi auctore Plutarcho hoc opusculũ ab Homero ñ fuisse scriptũ:

sed Papi. & alii nostri ita crediderũt. Mittere aut libri in saturnalibus: quoniã etiã Satur

nus cultus humani auctor habitus e: & eius tẽporibus Hercules primus in italia litteras

docuit: un se Herculis numẽ cum multis colebat. auctoribus Plutarcho & Macro. **R**æ

nas: pugnam ranarum. **M**æonio: homerico. **S**oluere frontem: exhilarare.

Ilias. Quadraginta. viii. libros edidit Homerus: quorum. xxxiiii. excidium troianum complectuntur: reliqui errores Vlixis: illi Ilias inscribuntur: hi Odyssæa ab Vlyxe: mittuntur una compacti. Vlyxes inimicus: & cætera: id est Odyssææ liber. Multiplici pelle: id est multa charta pergamena: nam in. xlvi. libros surgit.

Acipe. Virgilio culex. Culex Virgilianum opus quo culicis fatum defletur nihil magis admirandum habet quam quod a poeta puero editus sit: ubi magnitudinem illam non nunquam assurgendo designat quam in Æneide impleuit. huius meminit Papi. Ante annos culicis maroniani. Vnde Lucanus: Cum iuuenis Orpheum expleuisset ait: Quid ad culicem Virgilio? Culi-
ce: opus culicis maroniani. Po-
sitis nucibus. i. iocis & ludis sa-
turnaliciis: quasi dicat leuiores
in saturnalibus sunt legenda.

Arma uirum. i. Æneida.

Quam breuis: Virgilius in membrana. Tria opera Virgilio eodem uolumine compacta: prima pagina poetæ personam profert: nam Tityrus primo uerbo carminis bucolici Virgilium designat. Membrana: uolumen. Maronem imensum: tria opera Virgilio.

Hæc pri. Menandri Thais. Comœdiæ: auctor apud Græcos iuuenum amores & fraudes meretricias singulari ingenti laude expressit. celebrat autem Thaidem nobilissimum scortum: cui omnes meretricias ueneres concedit: unde Thais Menandria dicta est a Propertio Glyceræ alterum scortum: quod cum poemate non celebretur tanta carminis præstantia quanta Thais prescripta est nullum illecebrarum nomen est adeptum: quibus maxime ualebat. Thais igitur Glyceræ anteponitur carmine Menandri: nec Glyceræ. s. fuit amica. Vere Thais amica fuit ob illecebras uisa est uere amica. meretricis laus est si persuaserit se amari. Hæc Thais Menandri: id est Thais in comœdia Menandri. Lufit: deceptit: quia illic erant amores iuuenum deceptorum.

Si comes: Cicero in membranis. Allusio est ad chartas membranas: quæ a membris dicuntur: nam qui scriptus fuerit in membranis uidetur in membris esse. Cicero nem: qui in membris est. Cum Cicerone: nam in his membranis uiuit.

Cinthia. monobiblos Propertii. Propertii carmen ita inscribitur qui ardentissime amauit Hostiam uicti nomine appellatum Cinthiam: nonnullorum iudicio prius tenet partes in carmine elegiaco auctore Quinto. nam amoris affectus præsertim qui ardentiores sunt melius expressit nemo. Accepit famam: carmine Propertii. Nec minus dedit: nam poeta eo carmine claruit.

Pellibus. Liuius in membranis. Titus Liuii magnitudo exprimitur: quod orsus historiã a condita urbe in centum & xl. libros excreuit descendens ad Augusti tempora. Pellibus. exi. membranis.

Homerus in membranis:

Ilias & priami regnis inimicus ulyxes:
Multiplici pariter condita pelle latent.

Virgilio Culex.

Accipe facundi culicem studiose maronis:
Ne nugis positis arma uirumque canas.

Virgilius in membrana

Quam breuis imensum cepit membrana maronem:
Ipsius uultus prima tabella gerit.

Menandri Thais.

Hæc primū iuuenum lasciuos lufit amores:
Hæc glyceræ pueris thais amica fuit.

Cicero in membranis.

Si comes ista tibi fuerit membrana: putato.
Carpere te longas cum cicerone uias.

Propercius.

Cinthia facundi carmen iuuenile propertii
Accepit: famam nec minus ipsa dedit

Liuus in membranis.

Pellibus exiguis artatur liuius ingens:
Quem mea non totum bibliotheca capit.

Hic. Salustius cū Thucidide certat auctore Quint. maiore laude futur⁹ si uerbis Ca-
tonis Cenforini ex originibus abstinuisset: nā inde magnā uerborū copiā deduxit:
disticho pdente furtū: Et uerba antiqui multū furate Catonis Crispe iugurthinæ con-
ditor historiæ. Breuitas i eo laudat^r a Fabio. Lacerat⁹ ē a Leneo Pōpeio Pompeii magni li-
berto: quoniā scripsisset Pompeiū oris probi: animi iuerecūdi. primā in historia laudem
obtinet. **C**orda doctorum. i. ut docti hoīes iudicant.

Salustius.

Hic erit ut perhibent doctorum corda uirorum
Primus romana crispus in historia.

Ouidius in mēbranis metamorphosis.

Hæc tibi multiplici quæ structa ē massa tabella:
Carmina nasonis quinque decemque gerit.

Tibullus.

Vssit amatorem nemesis lasciuia tibullum:
In tota iuuuit quem nihil esse domo.

Lucanus.

Sunt quidam qui me dicunt non esse poetam:
Sed qui me uendit bibliopola putat.

Catullus.

Tantum magna suo debet uerona catullo:
Quantum parua suo mantua uirgilio.

Calda & frigida aqua.

Hæc tibi quæ fuerunt caldarum nomina dicunt:
Ipsa suas melius charta notabit aquas.

Mulæ pomilia.

His tibi de mulis non est metuenda ruina:
Altius interea pene sedere soles.

Catella gallicana.

Delicias parua si uis audire catellæ.
Narranti breuis est pagina tota mihi.

Asturco.

Hic breuis ad nūerū rapidos qui colligit ūgues:

Hæc: Caldæ aquæ & frigidæ uersu. Carmine descriptæ aquæ frigidæ & caldæ mit-
tunt: sed iqt poeta hi uersus meli⁹ natarent aqs suas: q̄ emitti deant sui carnis laudē
extenuas. **Q**uæ fuerūt. i. quæ aquarū noīa describūt. **D**icunt: fatentur. **M**elius nata

His. Mulæ pomilia: ex mulo & eq̄ auctōr Pli. nascit^r Inus mulus exigu⁹: quē alii ginū
dicūt. Sūt prætea int^r mulas quæ pomilia dicūt: hoc ē nanæ: nā pomilioes nani sūt. **A**l

Delicias. Catella gallicana i delitiis: ut melitea & Iſsea. Prīa. i. breuis. **t**i⁹: q̄ sis i mula.
non sufficit.

Hic bre. Asturco. In Galitia & asturia puīcia hispāiæ eq̄ nascūt^r pui: q̄ crura altna mol-
lit^r explicāt glomerādo: dicūturq̄ asturcōes ab asturia puīcia. ide eūdē icessū arte do

E

Hæc massa: Volumen.
Vssit: Tibullus. Nemesis
nomē est deæ quæ caret
noīe latino: hæc colebatur ad
uersus supbos i capitolio: ma-
le accipiūt q̄ p fortuna ite pre-
tāt: est itē puella amata a Ioue:
ut Iginus scribit: altera a Ti-
bullo q̄ Planiā amauit sub noīe
deliæ delectatus paupertate:
ut initio scribit: Me mea paup-
tas uitæ traducat ierti. Sed ide
ē distichō: q̄ ip̄e poeta scribit d̄
amica Illa regat cūctos illi sunt
oīa curæ: At iuuēt i tota me ni-
hil eē domo: ad quod alludens
Mart. ait: Quē iuuēt: cui opta-
tū fuit. Nil esse i tota domo: q̄
ita scribit: at iuuēt in tota me
nihil esse domo.

Sunt. Lucanus historicis
poti⁹ q̄ poetis imitād⁹: ut Fabi-
us scribit: dū grauitatē ciuilis
historiæ sequit^r historico q̄ poc-
te ppior: iudicio tñ ferme om-
niū i poetarū ordinē ē redact⁹.
Tantum. Catull⁹ uarietate
carminis & antiquorū uer-
borū simplicitate laudē iſignē
meruit Clodiā amauit quā Les-
biā appellabat. smionē penīsu-
lā lac⁹ benaci hēt patriā i agro
ueronēsi: sed uerona cū sibi uē-
dicat ciuē: quē Mātua oppōit
ostentanti. Virgi. Debet ob no-
minis laudem.

cere præceptū ē. de his carnē extat Siliū cū de asturib⁹ po. loq̄t: his pū⁹ sonipes nec marti
not⁹. at idē: Aut ī concūssio glōerat uestigia dorso: Aut molli pacata celer trahit esseda col
lo. Equ⁹ astur: q̄ uēit ex asturia. Ad nūc: in ordinē. Auriferis gētib⁹. i. hispanis.

Non: Canis uertagus. Canes uertagi q̄ spōte in uenatōem exeūt: leporib⁹ insidiatur:
quos morſu cōphēſos domū referūt. Verbū ē pegrinū: q̄uis alii a uertēdo & agēdo
uertagū inepte deducūt.

Non. Palæstrita ī gymnasio uicebat maxie si cedēs redu
cto pectore aduersariū reflecte
rūt. hæc exercitatio dicebat cli
nopali: hoc ē īclinata palæstra
nā clino significat inclino: pali
palæstra: undē Domi. cōcubitū
appellabat clinopalē. tāq̄ palæ
stræ exercitacionē: anaclinopa
li significat reflexionē in palæ
stra: tin anaclinopali. i. reflexio
nē ī palæstræ: ī quo lōgo collo
op⁹ erat. ut supra: Grādīa q̄ uas
no colla labor facit: & Iute. Lō
gis ceruicib⁹ æq̄t Herculis An
teū pcul a tellur tenētī. Nouit
succūber. i. q̄ scit retroflectere
pect⁹ tāq̄ oneri suspēsi aduersa
rii succūbat: In d. n. aduersariū
pēdētē īclinato latere deiicit.
Qui uicat. i. q̄ tm̄ & simplr ac
sine arte supet aduersariū. q. d.
plus delectat in palæstra ars q̄
robur tantum.

Callid⁹ Simius. Simiā gñe
tm̄ fœmīo pferre putauit Por
phyrio in Horatiū: Simiūq̄ ab
Hora. scriptū tāq̄ inuſitatū no
tauit: eodē gñe hic pferē a Mar
tia. hac laude adhibita: q̄ hastas
īmissas dclinar sciat. Id Mutia
nus cū de simiarum ingenio scriberet non tradidit: neq̄ eum secutus Plinius. Illud tan
tum affirmant eas latrunculis e cæra fictis nōnunq̄ luisse: nūcēsq̄ distinguere uisu. **E**lu
dere: ppulsare. **E**ram cercophithecus. i. simia caudata.

Am: Puella gaditana: Agadib⁹ lasciuia salutatōe eruditæ puellæ mittebant uenere
os mot⁹ saltādo edētes. nūc mittit puella gaditana. Ip̄m Hippolytū: exemplū Pudi
citæ. Fecerit masturbatorē: cogeret masturbari allectū illecebris suis.

Aera. Cymbala īstrā sacerdotū Cybelis: qb⁹ sacra numis agētes sono lugebāt Athyn
puer⁹: quo Cybele olī potiri n̄ potuerat. **C**elenæos: Phrygios Celene patria Athis Phry
gis & Martiæ.

Sit pūice leuis. Nā expoliebāt pūicib⁹ q̄ molles uolebāt uideri. Pli.
Sed hi pūices q̄ s̄ ī usu corporē leuigādox fœis iā qdē & uiris: atq̄ ut ait Catul. libris.

Collo. Cestos significat balteū Veneris quo Marti adulteria rep̄mebāt: cū de eo ce
debat. de hoc plura dca sunt ī imagie iuliæ ī superiorib⁹ libris. q̄cunq̄ hēbat hoc balteū
poterat quē uellet ad amorē incitare. **M**eros amores. i. ceston calentē. De sinu Veneris:
q̄ nup a Venerē accept⁹. Hora. flagellū dixit Venerē alloquēs: sublimi ferias Cloē flagello.

Sume. Citheriacos. Idē. **A**more louē. hoc ē ex uersu Home. q̄ scribit louē cōhibē
dū balteo a lunōe & cōpulsū ad amorē fuisse: cū alienis tm̄ amorib⁹ ātea eēt deditus.

Venit ab auriferis gentibus astur equus.

Canis uertagus.

Non sibi sed domino uenatur uertagus acer:
Illasum leporem qui tibi dente feret.

Palæstrita.

Non amo qui uincit sed qui succumbere nouit:
Et dicit melius.

Simius.

Callidus enixas elidere simius hastas:
Si mihi cauda foret cercopithecus eram.

Puella gaditana.

Tā tremulum crissat tam blādum prurit: ut ipsū
Masturbatorem fecerit hippolytum.

Cymbala.

Aera celenæos lugentia matris amores
Esuriens gallus uendere sæpe solet.

Puer cinædus.

Sit nobis ætate puer non punice lauis
Propter quem placeat nulla puella mihi.

Cestos.

Collo nocte puer meros amores
Ceston de ueneris sinu calentem. **I**dem.

Sume citheriaco medicatum nectare ceston:
Vssit amatorem balteus iste iouem.

C Vrrant: Notarius. Notarii dicebant qui aliquo orate uerba singula excipiebant notis designata hore uelocitas in p̄cio erat: auctor e Plutarchus in uita Catonis uticensis. Currat: uelocia sint. **S**uū opus: extulit uerba. **D**extra: Notarii. **P**eregīt opus: scripsit. **L**euis: Cōcha. Papyraceæ chartæ leuigabāt auctore Pli. dēte cōcauo quod puto scribēdū dēte cōchaue. Inde illud apud Cice. Resaget tēperato calamo: & dētata charta expoliebāturq; ut splēderet: & ut facilior eēt cursus calamo. **C**ortex maræotica. i. papyrus ægyptia: nā maræotis insula est ægypti. **I**noffensa uia. i. leuigata ut calamus offendere non possit: & usq; hærere.

Notarius.

Currant uerba licet: manus est uelocior illis:
Nondum lingua suum: dextra peregit opus.

Concha.

Leuis ab æquorea cortex mareotica concha
Fiat: inoffensa curret arundo uia.

Morio.

Non mendax stupor est: nec fingitur arte dolosa
Quisquis plus iusto non sapit: ille sapit.

Caput arietinum.

Mollia phryxei secuisti colla mariti:
Hoc meruit tunicam qui tibi saepe dedit.

Pumilio.

Si solum spectes hominis caput hec̄ora credes:
Si stantem uideas: astianacta putes.

Parma.

Hæc quæ saepe solet uincique uincere raro:
Parma tibi scutum pumilionis erat.

Pueri comedi.

Non erit in turba quisquam:
Sed poterit quiuis esse.

Fibula.

Dic mihi simpliciter comedis & citharædis.

S i solū. Pomilio latine: græce nanus dicit: Inter portenta oli erat: sed i delicias luxu tēporū e receptus auctore Pli. **C**aput: nā manus habet magnū caput. **H**ec̄ora: forte & magnū ut Hector fuit. **A**styanacta. i. paruū: ut fuit Astyanax fili⁹ Hectoris: q puer de turri deiectus e. **A**pt̄e cum Hectorem patrē nominasset: subdit Astyanactem filium.

Hæc. Parma magna idigebat arte i ludo theatri i quo Agatinus p̄cipuā obtinuit laudē. e aut breuior clype⁹: scutū aut lōgius. totū cōtegit hoīem: quæ igit̄ parma e grādiōri hoī eadē e scutū pomilioni: q̄ totū tegit. hoc igit̄ i laudē agatini quē supra laudauit uictorē i ludo parmæ. **V**inci: ab Agatino. **T**ibi: magno. **S**cutum pomilionis: parui. s.

Non. Pueri comedi: q in agēdis comēdiis placebāt corporis elegātia & arte: uerbo at tico dicebant̄ disexapothi: hoc e iocundissimi & maxime optādi: cōtra q non placebant dicebant̄ misumeni hoc est odio digni. Egregia nunc comēdorū puerorum turba mittitur. **M**isumenos. i. dignus odio. **D**isexapothos: iocundissimus & qui placebit.

Dic mihi. Fibula histriōis idumtū ab ūbilico ad genua nō tā ad pudēda uelāda: q̄ ad uene reū coitū repmēdū: quo histriōes raucescebāt: ūde fiebat ut mulieres i rē negatā p̄næ magno p̄cio coitū ab histriōe cōducerēt: ut i superiorib⁹ libri copiosius est expositū. Iuuenalis: Soluit̄ his magno comēdi fibula. **F**utuāt: cōducti a mulieribus.

Cartus: maiore precio. uerba sunt fibulae respondentis.

Prædo. Accipiter. prædo uolucrum: scilicet olim liber: nunc quoque capitur aues: sed domino. Meret: dolet: quod domino: non sibi capiat aues.

Non. Calami aucupatorii uiscatis calamis aues arboribus insidentes ueteri aucupio capiebantur: dum auceps in digitos surgens: eos subiiceret auium pedibus: hoc supra est expositum: & confirmatum carmine Siliii: simili cantu mulcebantur ne interea euolarēt. Silius: Ut qui uiscata

populatur harundine lucos:

Dum nemoris celsi proceras cunctas cumina sensim: Subtracta cernat: & cætera sublimem calamo sequitur: crescite uolucres. Calamis: uiscatis. Crescit: subiicit.

Dic. Obsonator dicitur qui emit obsonia: quo uerbo uisus est Tranquillus. Huius est pares conuiuiarum numero epulas parare precio: quo dominus iusserit. Quottus: quo numero. Nec addideris uerbum: nec moneas quid sit emendum.

Pauper. Corbubulum puto de crumena legendum esse in formam cordis: nam & bullam legimus formam cordis habuisse auctore Macrobio quæ nonnunquam ex loro fiebat mittitur nunc caudicibus poeticæ nonnunquam dabit operam caudicibus omissis reprehensor carminis Mart. supra: Carpere caudicibus fertur mea carmina. datur igitur ei corbubulum angustissima crumena: cum male scribens carmina nullam consequatur pecuniam: Vel si placet intellige de corde bouis. Cor quod habes: id est accipe cor bouis: quia imprudens es

& alter bos.

Non. Coquus. Ars: coquinaria non satis est. Debet habere: scire gulam domini. Parua. Craticula diminutiuum a crate: quæ ferrea est. Ofellam condiri e carnibus docet Varro. Hæc potest coqui craticula: cum aper & grandiores feræ torrantur uerum. Fumet: dum torretur. Cuspide: uerum.

Mille. Pistor dulciarius ad differentiam pistoris dicitur: qui panem tantum conficit hic enim mel adhibet: & crustula uariis figuris format. Ars adeo laudatur: ut dicat Mart. Apes mel suum conficere propter hunc unum. Ista manus: pistoris. Parca apis. quia melle abstinet. Laborat huic: id est propter hunc uirum mel conficit.

Mille. Ientacula cibi genati dicuntur: quia a pueris emebantur summo mane a pstore: quasi igitur nocte saturnalia egisset: euagat per mœra sigulis distichis: monet diem aduerti: ipositorum ultimam manum: a duabus autem rebus lucis aduertatis signum accipit: & a pueris ementibus ientacula & a gallis canentibus: quia auctor Pii. genita natura sunt ad excitandos mortales in opera: & sonum rumpendum.

Fibula quid præstas carius ut futuant.

Accipiter.

Prædo fuit uolucrum nunc famulus aucupis: id est: Decipit: & captas non sibi meret aues.

Calami aucupatorii.

Non tantum calamis: sed cantu fallitur ales: Pallida dum tacita crescit arundo manu.

Obsonator.

Pic quotus es: quanti cupias cenare: nec unum: Addideris uerbum: cœna parata tibi est.

Corculum.

Pauper caudicibus nullos referentia nummos: Carmina cum scribas: accipe cor quod habes.

Coquus.

Non satis est ars sola coquo seruire palato: Nanque cocus domini: debet habere gulam.

Craticula cum uerum.

Parua tibi curua craticula sudet ofella: Spumeus in longa cuspide fumet aper.

Pistor dulciarius.

Mille tibi dulces operum manus ista figuras Extruit: huic uni parca laborat apis.

Ientacula.

Surgite iam uendit pueris ientacula pistor: Cristataeque sonant undique lucis aues.

Domitii Calderini Veronensis defensio cūm recriminatōne in calumniatorem cōmentariorum in Martialem: quos nondum ediderat ad Corelium patris amplissimi cardinalis neapolitani nepotem.

Domitius Corelio Salutem.

NON potuim⁹ assequi id quod uel tu optabas Coreli: uel studiis nostris maxime consentaneum erat: ut Martia. interpretationem sine ulla animoꝝ contentione absolueremus: Nam qui partim nuper cœperat inuidere: partim odio habet iam diu: nullum detrahendi & insectandi finem facit: q̄q̄ diu intra parietes ab eo actum est apud te: Theodorum Nicolaum præsulē Modrusiensium uiros plane bonos & doctos: æquissimo animo iniuriā tuli: aut certe dissimulaui. Sperabam enim magnopere fore aliquādo: ut cum suæ æstimationis: ac dignitatis rationem haberet: tum ueteris obseruantiaē meæ: nam & si fidem in eum: beniuolentiam: pietatem nunq̄ ipsi uni: quod uideam: probare potui: Tamē officio meo plurimum delectabar: cuius fructum uel ex eo capiebam maximum: quod sapientissimorū uirorum consiliis: Nicenique in primis uoluntati in cuius eram familia: me satisfacere intelligebam: fuissem profecto illo etiam amisso in eadem instituti ratione: a qua maledictis: iurgiis iniuriis grauissimis me nunq̄ depellere potuit: nisi pauloātē epistola quadā agitatū iam pridem animum penitus exulcerasset: ita enim me laçessit: ita uocat in ius: ita accusat: ut silentium pro confessione sit futurum: quod sane grauissimum esset in hominem præsertim innocentem: & qui optimam causam habet. qua in re non magis me offendit: q̄ cauillatoria quadam uersutia: parum quidem illa digna libero homine: sed te ste fortasse uel infirmitatis: uel facti iniquissimi. non enim scripsit ad me: non passus est suo nomine epistolam reddi: sed quendam subornauit qui ostenderet mentitus se aliunde accepisse. Si iure dissentit: cur apud nos hoc non profitetur īgenue & docet: Si iniuria oppugnat. cur audet scribere: conqueri: uociferari: declamare quotidie: quasi uero nihil ad eum magis pertineat: q̄ q̄ Martiale profitemur: quum multa pro hominis instituto & officio propolita sint: in quibus maiore cum laude uersari & possit & debeat. Equidē uel seuerissimi censoris: reprehensionem non aspernor: modo iusta sit: & pro animi æquitate profiscatur: huc enim industria: labores: uigiliaē nostre omnes spectant: ut tuis aliōꝝ que auribus dignum aliquid afferamus: quod posteris etiam speremus utile futurum. Id siue maliuolorum obiurgatione: siue mea opera fiat: non laboro uehementer. Satis præstare uidebor: si mea causa quæ a multis incognita habetur: & disputata fuerint: & litterarum monumentis cōmendata: qđ si nūc aliquid doceret: agerē illi gratias: & nos omnis maxime debere arbitrarer. sed q̄qđ pponit: & iactat nostrum est: nos dictauimus: in nostris est commētariis: præter contumelias quas ex suo ingenio addidit: Nos illic utrāque sententiā complexi: alteram probauimus. In eo uero mecum præclare agit: quod nō modo perpetuo epistolæ argumento: sed singulis ferme syllabis eū animum præ se fert: ut nemo non intelligat cur hæc meditetur: & tanta cura tantaque sollicitudine corruptis auditoribus scripta nostra perquirat. Vtinam is esset: qui esse debeat: nam & ego aliquando hæc cum eo communicassem: & ipse multis in locis melius sentiret. Remitto illi contumelias & maledicta quibus me intemperanter onerauit. tam autē immerito audio: q̄ ille inhoneste iactat. Tribuo hoc personæ quam sustinet: nihil scribam: quod ipsius animū merito offendat: causa tantum posita ueniam ad altercationem: ex qua uiri docti apte diiudicabant: an ego aliquid īepte meis auditoribus dictauerim: an ipse scriptis nostris admonitus quædam ex Strabone: ex quo fonte sententiā nostram hausimus inuidiose ad modū repetat & pronunciet. Susceptā autē olim sententiā: ex qua deturbari nō uult parum tueatur. Singulis epistolæ partibus non respondebo: quod semper existimaui infirmi ingenii & perturbati: oīo alienū a ueritatis cognitione. Illud ī primis præterire nō possū: q̄ quis ī quē scriptū sit: ignorē. iactat enī se quēdā nebulonē nouo astu elusisse: ī quo uereor ne ipse accusandus sit. Nā fieri negat: qđ cur fieret pauloātē interrogauerat. eoz enī quæ proponebant rationē illū docere optuit. Theophrastus quoque sese demonstrasse scribit cur ita nonnullæ ī india arbores nascent ex militū Alexandri uerbis: q̄ si alit̄ eadē

nasci audiuerit: alias itē causas allaturæ pollicetur. Quod initio me cōe amicū appellat: facile patior: mō uterq; itelligat se non eē erga me in officio. Quod gloriabūdū: ego neq; hoc iactaui usquā: neq; hoīem noīaui. Extant cōmentarii uerborū nrorū testes sempiterni. De myrina qđ refutaui scriptū. libet. n. oēm disceptationē ad ueritatē conferre: id erat in nō nullis codicibus qui ab ipstus recognitione defluxerant: quā in re me ab eo dissentire plane p̄fiteor: quod ut uel iniquis iudicibus p̄bet: rōnes n̄ras p̄ponem⁹: tū refellemus quæ de myrina exponunt. Epigramatis initiū est apud. M. V. Martia. Cāpis diues Apollo sic murynis: Ita codices uetustissimi habent: qđ aperte fatef. Quid emēdasti igī inget Semurinis: qđ in aliis codicib⁹ mendose scriptū fuerat. Sic murinis iussi scribere: nonne hoc ē emendare: si dixi locū hūc apud poetā inuersum me correxisse: non sū mentit⁹. Quid angit: quid igemescit: ut cāpis murinis legerē poti⁹ q̄ myrinis: hęc ipulerunt poetā obtestatū esse Apollinē sentio: p̄ numen qđ oīum nobilissimū esset. Quis enim Apollinem rogauerit tortorem: qui in urbe colebatur omissio palatino. Quis didymeū erethibium potius q̄ chrysseū uel delphicū: Celeberrimū autē smitheū fuisse Apollinē & Homeri carmine & antiquitatis religione: qua multis in locis eo numie colebat: uel un⁹ Strabo: cui⁹ uerba referamus satis demōstrabit quo loco multa stomachū facere possent: nisi totū in p̄nti quidē causa cū nonnullis eius in me officiis: tū meæ in eū obseruatiæ plane condonassem: nā se multa de smintheo Apolline addidisse ait: quæ fortasse magna ex p̄te ignoraueri: cū tamē ex eodē loco ea accipiat: unde nos pauca quædā: quæ ad carminis ite p̄tationē satis fore uiderent auditoribus recitauim⁹. In urbe chryssa ē Apollinis sminthei delubrum: & signū quod noīs ueritatē seruat. Nā mus quidā pedi statuæ subiacet: hęc statuā scopas parius fecit: historia siue fabula quæ de muribus narrat: huic loco congruit. Nam teucris e creta p̄fectis: de quibus primo Calinus elegiarū poeta tradidit: post multi sunt secuti: datū erat oraculū ibi eos sedē posituros ubi terrigenæ adorirent: id circa Amaxicū dicunt contigisse: maximāq; agrestiuū murū multitudinē noctu exortā quicqđ armorū & utensiliū inuenisset corrosisse: teucros ibi mansisse: atq; idā ab ida quæ i creta est appellasse. Heraclitus ponticus auctor est mures circa tēplū abundare & sacros existimari. Simulacrum uero ita instructū esse ut murē pedibus premat: & paulopost: sed multis in locis sminthei nomē. Nā iuxta amaxicū duo loca sunt quæ sminthia uocant: præter eū qui ē iuxta tēplū. Itē alia larissæo agro proxia. In pariano etiā agro locus ē sminthius appellatus. Itē apud rhodū & lyndū & alia plurima loca: nunc tēplū sminthiū uocant. Hęc illa sunt quæ ipse iactat se addidisse: piget eius uerba referre: ne bis eadē repetam⁹. Non sentis q̄ ridiculū sit hoīem ex uno Strabonis loco uariā recensere historiā: ut uel plura addere uideat: q̄ nos accepimus: uel inanē quandā eruditionē ostendet. Curio puer meus quē hoc anno e gallia duxi hunc locū totū transcripsisset: si iussissem: sed cū pauca illa retulissim in cōmentarios nostros: nolui fabulosam historiā pluribus p̄sequi: hunc locū. signorabā: quē non modo apud Strabonē legerā: Sed hisdē uerbis apud Eustachiū in primum iliados: cuius testimonio in cōmentariis usus sum. Hęc iussi abs te ad Titum eius auditorē scribi: ut præceptor ostenderet. Sic enī fore sperabā: ut in opinione sua erroris plena & prorsus pueri tenaciter confirmaret. Litteras istas nec unq̄ uidi nec missas fuisse arbitror. Quid enī me noua assensione confirmaret: cui⁹ sententiā auditores iā exceperāt. Quid se mihi præstaret auctorē: qui Homerū Strabonē Eustachiū duces haberē prestatissimos: Quorū auctoritati ipse nec accedere debet: nec detrahere potest. uide ne uoluerit uideri hoc cōmento non ignorasse: quod olim nequaquā perceperat. An inquit Domitius Chryssam non procul a Thebe patria Andromaches portum habet: ubi sit sminthei Apollinis delubrum: & hoc Strabo his uerbis testatur. Chryssa oppidum erat ad mare portum habens: cui proxima thebe imminet. hic fuit Apollinis sminthei delubrum. Thebem patriam Andromaches fuisse ex carmine Homeri inseruimus. Grammaticos quosdam secutus a necatis muribus dictum iactauerat. In auctoribus nominum splendorem sequi non soleo: sed quod probabile uideatur Fabii. Quintilia. præcepto numina colebantur: q̄ aduersus ifesta opē ferrēt. Aegyptii ibi aduersus serpētes: Boetii Apollinem prohopionem aduersus culices: Lydi ob sedatam colebant pestilentiam. Idem la

lubritatis auctor habitus est: q̄ terræ humorem radiis tollat: unde noxia creantur anima
lia. Volui igitur in grammatico historiam naturæ accomodatam sequi: quoniã Heracliti
& Suidæ ex quo duo uerba græce inculcauit: aliorumque qui alia de causa smitheo ap
pellationem datam sentiunt: Fabula mihi non probatur. ¶ **Q**uid minus simile ueri est q̄
poetam elegantissimū: & cuius in primis linguæ facilitas laudat: nouo atq̄ insolenti uer
bo uti uoluisse: & per smitheū murinū dīe Quis unq̄ murinū Apollinē legit: aut muria
loca: aut murinos cāpos: cū smitheo Apolline & smitheis locis & smitheis cāpis oīa sint
plena. ¶ **N**ihil poetā deteruit: quo minus a mure murinus deduceret: q̄ nō modo nō uitat
uerba noua: sed cū alia fingit: tū ardelionē domiceniū nusq̄ præterea iuēta carmī iſeruit
plurimū p̄fecto iter meā & accusatoris sniam itereſt: murinū nouū & iſolēs uerbū putat.
ego & festiue factum a poeta p̄ smitheo: & Pli. uero ordeum murinum dixit: & probā
dum: nam cum Apollinem Homerus smitheum dixit a smitheo. i. mure: ipse latino
nomine murinum appellauit. idem enī est smitheus apud græcos quod apud nos muri
nus. ¶ **Q**uem uersum apud Strabonem a Gregorio Tiphernate latinum factū ipse etiā
am protulit ut alia. Smintheum præclare tendi dominator Apollo. Mart. ut est Homeri
studiosus: & uersuum admodum memor: quod multis in locis facile agnoscas: eam inde
flexit appellationem: & pro smitheo: quod latinis nouum erat: nam quis apud nostros
unq̄ smitheum dixit: murinum apte: & cōcīne pronunciauit: ut si clamat quis murinos
campos legit: aut murinum Apollinem: audiat obsecro quis myrinos campos: aut myri
num Apollinem uer scripsit: uel audiuit unq̄: plena esse omnia Apolline smitheo non
fatis exploratum habeo. Nullus enim nostrorum eo uerbo usus est: & meo cubiculo mu
res quidem gregatim erant. Nullum autem extat Apollinis smitheī simulacrum. **Q**uid
rides: ego etiam incessi omnibus læticiis: q̄ nimiam habui uoluptatem. Nosti unde sit il
lud cecilianum. Vt igitur simile aliquid experirer ostendit tibi heri Martialem meum ue
rustissimum: in quo aperte & luce clarius scriptū erat sic murinis: ut ipse censui emēdan
dum. ¶ **S**i Antonium oratorem audiuiſſet: hoc tacuiſſet p̄fecto: quod illius rationes: a
ut conuellit penitus: aut certe infirmat. ¶ **A**ntiqua enim in codice manus non paruam fi
dem optineat necesse est: constans præsertim & ubique eadem: quod pluribus de syllaba
diſputando oportere affirmat: Sic mu Trocheū esse iu nobis incompertū fuisse: nec ipse
quidem scribit: qui eam metri rationem uel pueris cognitā fatetur: syllabæ adeo peritū
esse nesciebā: qui uersus aut nunq̄ facit aut certe malos: quorum ipsum quoque pudeat.
non negauerim mures priorē syllabam producere: & murinis idem oportere: quod eo lo
co in cōmentarios nostros rettulimus. ¶ **A**t cū reliqua omnia meæ sententiæ conueni
rent: multaue memoria repeterē: quæ primitiuorum numerum mutant: ut quem acce
perint productū: corripiant: facile sum passus Martialem in uerbo: quod ipse pro smi
theo recens deriuauerat. Eadē syllabæ uenia uti: quia a nūeris præscriptis nonnūq̄ diſce
dit ueluti in deriuato a getulia primā & alterā syllabas corripuit: quibus longis cæteri u
tantur. Traducta est getulis: nec cœpit harena nocētes. ¶ **V**irgilius: Hūc ego getulis age
rē si syrtibus exul: quod Ephestio præcipue in syllabarū ratione auctoritatis fieri debere
scribit: ut si deriuatiua syllaba mutantur: colligantur potius in breuem: q̄ a breui in pro
ductā exeant: acer acerbus: lotū lotiū: uado uadum: odio odiū: moles molestus: luceo lu
cerna: offa ofella: currus currulis currule: sedes sedile. eodem genere primā contraxerunt
syllabam: quum in primitiuo longa esset. ¶ **Q**uare cum id exemplo a poeta fieret nolui
constitutam: grauem: dignam auctore interpretatōnem non amplecti: q̄ præsertim quæ
de myrina comperiebam aures non iſplebant. ¶ **H**ic est alter epistolæ nostræ locus: qui
in confirmatione totus uersabitur. ¶ **Q**uippe erroris ratio facile itelligi potest: quū ma
xima in r. u. & y. litteras affinitas sit. Quæ tanta ista est affinitas. ¶ **S**unt ne ita ubique ce
lebratæ nuptiæ: ut nusq̄ deſſidium appareat. Si myrinus aliquando poeta scripsit: cur in
nullo antiquo codice illius manus extat: non fuisset: mihi crede: tantus librariorū omni
um in hac menda consensus: ut ne per imprudentia quidem aliquando myrinis scripse
runt: si ex aliquo exēplo deducendū erat: Sed murinis propagatum est: quod ab auctore
scriptum fit. De myrina uero ne ignorasse uideamur: quod tradidimus: in cōmentariis

nostris: ita ut puto scriptum est. Myrinam æoliæ urbem fuisse Homeris quidem strabo: Ptholomeus testant. sed illic Apollinis cultum reperio. Num sum deceptus. Quis unquam legit myrinam urbem Apollinis numen habuisse. Homerum & Ptholomeum prætermitto: Strabonis sententiam subiiciam uerbis latinis inserto Homeri carmine: ut a Gregorio Tiphernate in nostros numeros conuersum est. In ilienſi campo cumulus quidam est: huic homines proprio bateam nomine dicunt: Ast immortales uolucris monumeta myrinæ. tum & myrina urbs ex ea noſiata est. Alio præterea loco intra ſinum eſt myrina ad ſtadia. lx. æolica urbs: ubi Strabo Apollinem cultum in ea urbe tradidit: ut ſatis conſtet quod diximus Apollinem illic non coli celebri aliquo nomine. Mox ſubdit: Achiuorum portus ubi ſunt. xii. deorum aræ ne hoc quidem ad Apollinem referat: demum gryneum myrinæ oppidum: & Apollinis fanum & uetustiſſimum oraculum. Gryneum Apollinem historia ſane traditum & uirgiliano carmine nobilem non ignorabam: Sed nec eundem dici myrinum ex hoc Strabonis loco perſuadebit: nec quiſquam uel apud græcos: uel apud nostros: unquam ullo ſcripturæ genere: aut myrinos campos: aut Apollinē myrinum noſiavit. Quid enim gryneum celeberrimum appellatione perobſcura confundat: nimirum Martialis gryneum Apollinem myrinum nuncupauit: quaſi aut non potuerit gryneum dicere: quod ab omnibus eſt conſeſſum: aut licuerit myrinum appellare: nec ratio græmatices. Ad eam enim particulam uenio. Myrinos igitur campos a myrina urbe recte dici quis neget. quemadmodum a paleſtina urbe paleſtinos: a ſolima ſolimos: & a gryneo oppido gryneum Apollinem. **A** myrina myrneum dici non myrinum & analogia & uſus ipſe docuit: nec eadem ratio eſt in paleſtina & ſolima: quæ & ſi aliter ex ſe deriuatiua emittere debebat: tamen in græcorum latinorumque uſum peculiari quadam lege recepta fuerunt. Nam & triumphos paleſtinos dicimus: & ſolimam puluerem: quæ non a nobis: ſed auctoribus græcis inſtituta ſunt. At idem myrneos dicunt non myrinos: & quidem cum diphthongo: quod uel ex ſuperiore Strabonis loco ſatis percipi potuit. Deinde gryneum myrinæ oppidum: non myrinorum: quo in noſe eorum auctoritatem non nimis ſequi debemus: quæ in paleſtina & ſolima. At ſi paleſtina & ſolima eiusdem generis omnino exiſtimat: cur non paleſtinum & ſolimeum dicimus: ut myrinæum: quod Strabo ſupra uſurpat: ea. ſ. de cauſa: quod aliorum nominum uſus eſt: quæ huius. Gryneum autem oppidum: & gryneum Apollinem: quid commune habet cum myrina & myrinus: quum & longe diuerſus ſit exitus: & gryneum oppidum dicamus non gryneum: gryneum uero Apollinem. Conferamus aliquando noſas cum illius rationibus. Homerus ſmintheum nuncupat. Inde Martialis murinum ſuo uerbo: & appoſito eius celebritatem antiquorum monumeta teſtant. Antiqui codices ſic murinis præferunt: non ſic myrinis: quorum rationem habendam & olim Gellius & doctiſſimi homines omni tempore iudicauerunt. ſyllabam corripere non diſſimili aliorum licetia demonſtrauimus. Myrinum nec uetus ſcriptura præbat: nec ullus unquam auctor enunciauit: nec ratio græmatices permittit. Vtrum tandem magis nouum erit uerbum myrinum: ne quod æque damnatum eſt ab omnibus: atque omiſſum: an murinum in quo poetæ ingenium exiſtit: celeberrima appellatio exprimitur: Homerum: Heraclitum: Strabonem auctores habemus. Recte ergo poeta Apollinem myrinis campis diuitem uocat: ſiue quod ramentis abundet aureis: ſiue ob fertilitatem regionis: ſeu quod templum eius ibi eſt lapide candido ſumptuoſiſſimum. In campis Apollinis ſminthei nullam fertilitatem habeo: quam referam præter helleborum: quod ibi præparari ipſe ſcribit quum antyciræ id Theophrastus: & Plinius tribuat: qua ratione diſſimilimum ſmintheum fuiſſe contenderim multorum ingenio id purgationis genus deſiderante. Ego potius ita eum locum interpretor: ut poeta obſecrans Apollinē optet: ut ſic campis murinis diues ſit. i. religioſiſſime colatur. Nam poetæ eſt dites aras appellare: ad quas multæ hoſtiæ maſtantur. diuitem non diuitias quibus non indigent: ſed cultum præcantur: qui unus eorum numina amplificat: & plane facit diuina. Sic ſis diues in campis murinis. i. ſic colaris magnifice in campis ſmintheis: quos multis in locis fuiſſe Strabo ut propoſuimus ſcriptum reliquit. Hæc Coreli ſecuti ſumus ut campis murinis legeremus: potius quam myrinis: quæ bonis & doctis hominibus me probaturum admodum conſido: quæ ſi redarguent: eorum ſequar iudicium: & plurimum huic debebo: cui in eodem genere

A. H. Agui 216 f. 112

Registruu huius operis.

a Primū uacat
Domitii
Solutus
Barbara

b Sæcula
Non intret
Illa fronte
Deos esse:

c Bilbilim
Signata.
Milia pro
Errs. In

d Munere
Migrandum
Pila taberna
Ne ualeam

e calefacta
Florida
Quid de
Sola tibi

f Ille dies
Merda
Vite nocens
Non possum

g Non miror
Pannosæ
Ore uir
Vult

h meminit
Cibis
Lucanum
Piade.

i Condita
Dissimulator
Mea fors

k Magister
Si quando

Maris
Concubino

l Quæ legis
Non totam
Spado
Diademata

m Dum tibi
Nam si:
Multa
Et piscatorem

n & Virg.
Festa corōat
O bene
Longa

o Mercari
Astra:
Non ante
Commendare

p Laurigeros
bibit enī
tione apud
Esse: Verbera

q Polycletus
nec uerum
Ligula
Vrbem

r Hyblam
Curetes
sino: qui
peratoris

s Romæ
Hunc maiorē
Dapes
Vult se

t nebantur
Acemiliæ
Appia

Posthac

u Templā
tebant
habens
Iam parce

x Auro
& ex toto
Edere
Turpe.

y Cum me
Hoc scio
Venturum
Nēo habitat

z Hunc tua
it dormitū
Martialis
O Iuliarum

A Tibi: in
Linthea
Offensus
Bis Cotta

B Surripuit
Musteus
Pannonicas.
Siculo

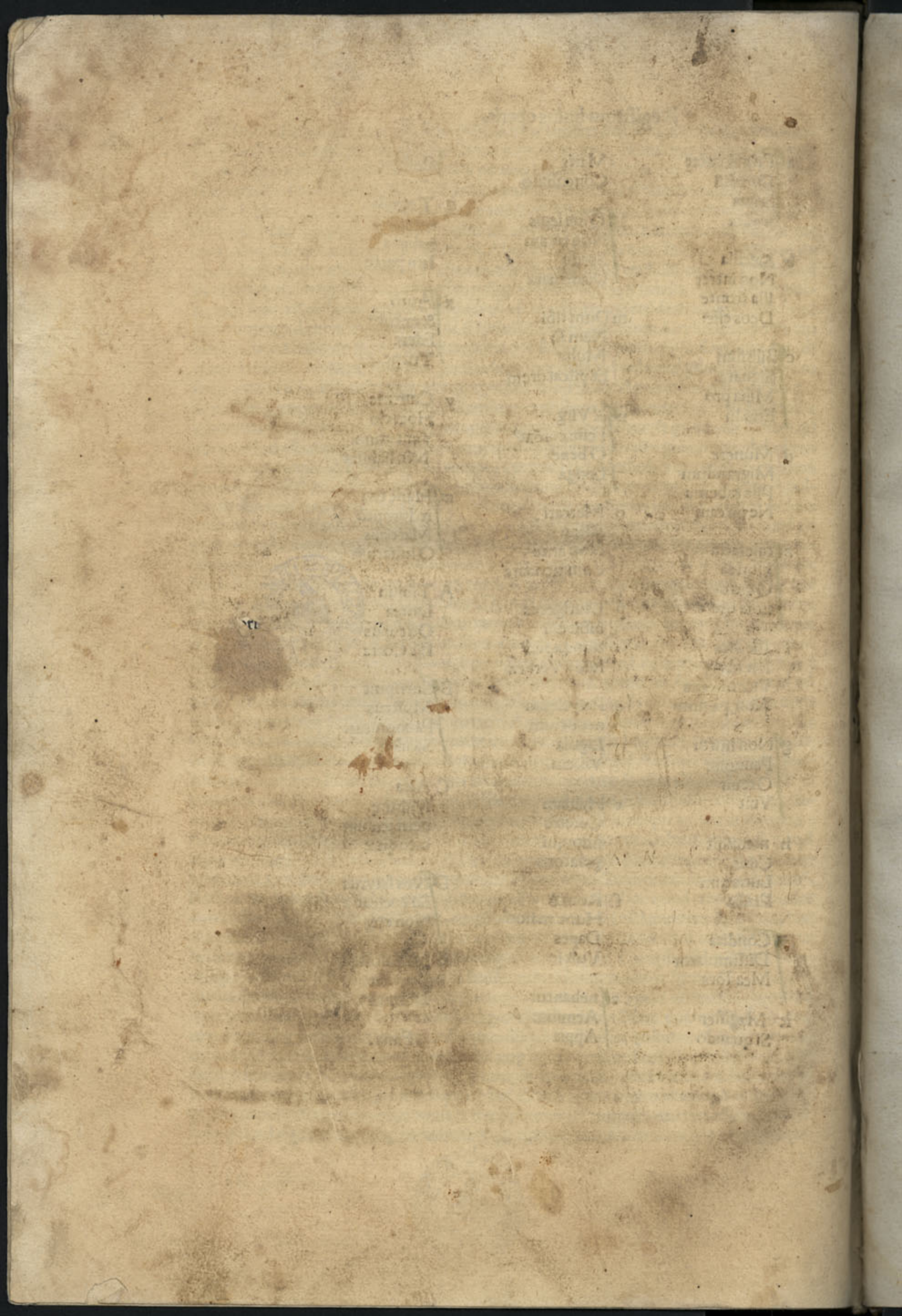
C Alea
Militiæ.
uernaculum
hæc quæ

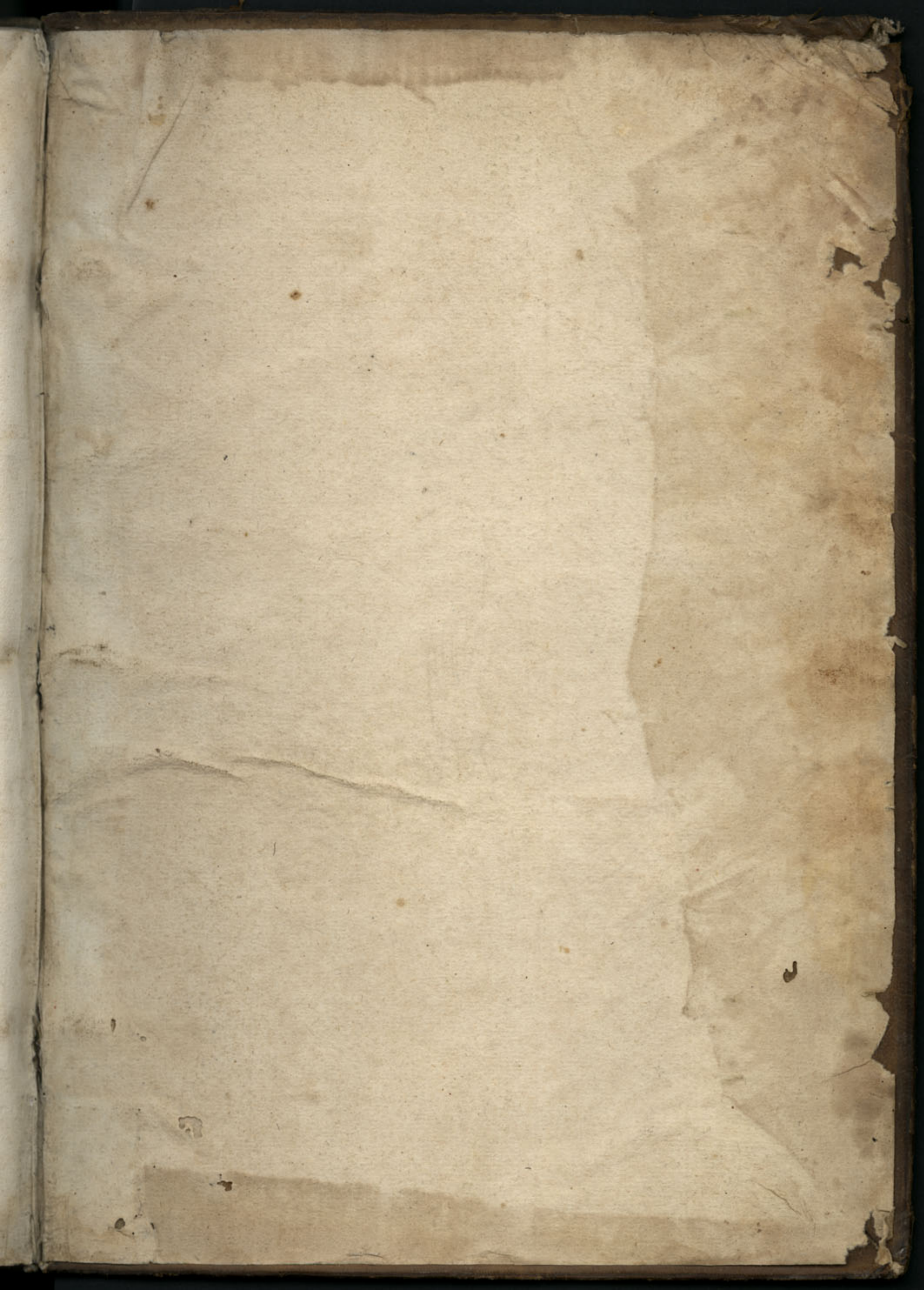
D Nos satyrus
Sū coclearia
Non est

E hic. Salustius
Currant
Domitii

Finis.

Sala

Gab. R

Est.

Tab. 27

N.º

13